

Sygn. akt I C 372/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Końska

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2017 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa P. M.

przeciwko (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) z siedzibą

w W. na rzecz powoda P. M. kwotę 5.200,00 zł (pięć tysięcy dwieście złotych 00/100) wraz z odsetkami:

- w wysokości 13 % w stosunku rocznym od dnia 24 sierpnia 2013 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku liczonymi od kwoty 4.300,00 zł (cztery tysiące trzysta złotych 00/100);
- w wysokości 8 % w stosunku rocznym od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku liczonymi od kwoty 4.300,00 zł (cztery tysiące trzysta złotych 00/100);
- ustawowymi za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 pkt procentowych od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, liczonymi od kwoty 4.300,00 zł (cztery tysiące trzysta złotych 00/100);
- ustawowymi za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 pkt procentowych od dnia 14 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, liczonymi od kwoty 900,00 zł (dziewięćset złotych 00/100);

II. zasądza od pozwanego (...) z siedzibą

w W. na rzecz powoda P. M. kwotę 3.575,75 zł (trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt pięć złotych 75/100), tytułem kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...)

z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego

w Kwidzynie kwotę 45,00 zł (czterdzieści pięć złotych 00/100), tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 372/16

UZASADNIENIE

Powód P. M. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) w W. kwoty 4300 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę i kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 23 lipca 2013 roku na drodze z P. do K. doszło do uszkodzenia pojazdu marki B., nr rej. (...) będącego własnością powoda. Sprawcą wypadku był kierowca ubezpieczony u pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi jedynie kwotę 7.350 złotych uznając, iż koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody jest ekonomicznie nieuzasadniony, ponieważ wartość bazowa pojazdu wynosi 28.700 zł, natomiast wartość pozostałości 21.350 zł. Na skutek odwołania wniesionego przez powoda ubezpieczyciel zdecydował o podwyższeniu wartości bazowej pojazdu do kwoty 29.100 zł i o dopłacie na rzecz P. M. kwoty 400 zł, nie uwzględniając roszczeń powoda w pozostałym zakresie.

Powód nie kwestionował, że wartość naprawy pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona, lecz nie zgadzał się z określoną przez pozwanego wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym, która jego zdaniem wynosi 33.400 zł. Tym samym wartość przedmiotu sporu stanowiła różnica pomiędzy wyżej wymienioną kwotą a wartością pozostałości pojazdu, po odliczeniu od niej kwoty 7.750 wyplaconą przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym.

Ponieważ zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 24 lipca 2013 roku, tym samym odsetek powód domagał się od 31 dnia liczonego od momentu otrzymania przez pozwanego zawiadomienia o szkodzie, tj. od dnia 24 sierpnia 2013 roku.

Pozwany (...) w W. wnosił o oddalenie powództwa w całości zarzucając, że roszczenie dochodzone pozwem jest bezzasadne i nieudowodnione zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Podniósł, że wysokość odszkodowania w kwocie 7.750 złotych wyplaconego powodowi została obliczona w oparciu o dokumentację szkody zebranej w trakcie procesu likwidacji szkody. Wartość rynkowa pojazdu wskazywana przez powoda jest zdaniem pozwanego zawyżona, gdyż nie uwzględnia pochodzenia pojazdu, które jest czynnikiem mającym istotny wpływ na wartość rynkową pojazdu przy ewentualnej odsprzedaży. Ponadto powód nie przedstawił jakichkolwiek dowodów na poparcie swojej tezy, że wartość pojazdu nieuszkodzonego wynosi 33.400,00 zł. Tym samym żądana przez stronę powodową kwota 4.300 zł jest niewspółmierna do charakteru doznanej szkody.

W opinii pozwanego ewentualne odsetki powinny być zasądzone od dnia wyrokowania.

Powód pismem procesowym nadanym dnia 28 września 2016 r. rozszerzył powództwo o 900 zł, wnosząc ostatecznie o zasądzenie od pozwanego kwoty 5.200,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 4.300,00 zł od dnia 24 sierpnia 2013 r. oraz od kwoty 900,00 zł od dnia doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 23 lipca 2013 roku powód P. M. jechał samochodem osobowym marki B. (...), nr rej. (...) na trasie z P. do K.. Powód jechał prawidłowo w stronę P., gdy pojazd sprawcy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w trakcie pokonywania zakrętu zjechał częściowo na pas, po którym poruszał się powód i uderzył w niego lewym bokiem, w wyniku czego pojazd powoda odbił się i uderzył w drzewo. Sprawcą wypadku była M. O., posiadająca obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego.

Powód zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 24 lipca 2013 roku. Pozwany ubezpieczyciel po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustalił, że wartość rynkowa nieuszkodzonego pojazdu powoda wynosiła 28.700,00, natomiast wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na podstawie oferty uzyskanej na aukcji AutoOnline wycenił na 21.350,00 zł. Ponieważ koszty naprawy pojazdu zostały oszacowane na kwotę 46.745,99 zł i przewyższały wartość pojazdu, pozwany stwierdził, że nastąpiła szkoda całkowita. Ustalił wysokość szkody jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym a wartością w stanie uszkodzonym, tj. na kwotę 7350 złotych i w takiej wysokości wypłacił powodowi odszkodowanie. Powód odwołał się od decyzji pozwanego, które ubezpieczyciel

częściowo uwzględnił, ustalając wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 29.100,00 zł, w wyniku czego P. M. zostało przyznane dodatkowe odszkodowanie w kwocie 400 zł.

/ **dowód:** okoliczności bezsporne, akta postępowania likwidacyjnego nr (...), wyceny zlecone przez pozwanego- k. 12 – 16 verte, korespondencja pomiędzy powodem a pozwanym – k. 17 – 28/

Wartość rynkowa samochodu marki B. (...), nr rej. (...) w stanie nieuszkodzonym na rynku polskim na dzień powstania szkody z uwzględnieniem niezbędnych, uzasadnionych i koniecznych korekt mających wpływ na wartość rynkową wynosiła brutto 34.300,00 złotych. Koszt naprawy uszkodzeń przedmiotowego pojazdu w zakresie zakwalifikowanych części do wymiany lub naprawy udokumentowanych w aktach szkody, przy zastosowaniu do naprawy nowych części i stawek w wysokości 130 złotych za prace blacharsko mechaniczne i 130 złotych za prace lakiernicze wynosi brutto 46.745,99 złotych, zatem przewyższa wartość rynkową pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień powstania szkody.

Wartość rynkowa powyższego pojazdu w stanie uszkodzonym (tzw. pozostałości) wynosi 11.000,00 zł.

/ **dowód:** opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej W. Z. k. 75 - 90)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, oraz na podstawie opinii biegłego sądowego W. Z., która to opinia w ocenie sądu sporządzona jest profesjonalnie i wyczerpująco przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę i kwalifikacje. Wnioski w niej zawarte są należycie umotywowane i nie budzą zastrzeżeń Sądu. Zarzuty wniesione przez pozwanego do tej opinii dotyczyły wartości pojazdu w stanie uszkodzonym, a zatem okoliczności bezspornej w niniejszej sprawie. Ponadto pozwany w żaden sposób nie uzasadnił, dlaczego nie zgadza się z opinią biegłego sądowego w części dotyczącej ustalenia wartości pojazdu nieuszkodzonego, dlatego Sąd postanowieniem z dnia 07 grudnia 2016 roku oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego jako bezprzedmiotowy.

Stan faktyczny w sprawie jest w przeważającej części bezsporny. Obydwie strony postępowania zgadzały się co do faktu wystąpienia w samochodzie powoda szkody całkowitej oraz co do tego, że wartość przedmiotowego pojazdu w stanie uszkodzonym wynosi 21.350,00 zł.

Kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia rynkowej wartości samochodu powoda w stanie nieuszkodzonym na dzień powstania szkody.

Biegły sądowy W. Z. powyższą wartość ustalił na kwotę 34.300,00 złotych. Ponieważ żadna ze stron nie zakwestionowała skutecznie opinii biegłego, Sąd ustalenia biegłego przyjął za własne.

Różnica między wartościami pojazdu powoda w stanie nieuszkodzonym i uszkodzonym wynosi 23.300,00 zł (34.300,00 zł – 11.000,00 zł). Pozwany wypłacił już powodowi kwotę 7750 złotych, zatem powodowi przysługiwałoby brakujące odszkodowanie w kwocie 15.550,00 zł (23.300,00 zł – 7.750,00 zł).

Powód jednakże wnosił o przyjęcie wartości pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę uzyskaną przez pozwanego na aukcji internetowej AutoOnline, tj. 21.350,00 zł.

Sąd związany jest zakazem orzekania ponad żądanie pozwu, dlatego uznał, że pozwany powinien wypłacić powodowi pozostałą część odszkodowania w kwocie 5.200,00 złotych (34.300,00 zł – 21.350,00 zł – 7.750,00 zł).

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 822 § 1 i 2 k.c. i mając na uwadze przepis art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 roku, Nr 124, poz.1152 z późn. zm.) orzekł jak wyżej.

O odsetkach Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. i art. 817 k.c. zgodnie z żądaniem powoda.

Sąd w tym zakresie podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 11 lutego 2010 r. (sygn. akt I CSK 262/09, opubl. Lex nr 738077), zgodnie z którym: „zobowiązania, których źródłem zaistnienia są czyny niedozwolone powstają w dacie popełnienia tych czynów, a wobec tego że nie wskazują terminu w jakim dłużnik powinien naprawić szkodę zaliczane są do zobowiązań bezterminowych. Postawienie takiego zobowiązania w stan wymagalności następuje w rezultacie wezwania dłużnika przez wierzyciela do zapłaty, a zatem wezwanie to przekształca zobowiązanie bezterminowe w terminowe. Zgodnie z art. 455 k.c. spełnienie świadczenia przez dłużnika powinno nastąpić niezwłocznie po wezwaniu go przez wierzyciela, a termin "niezwłocznie" należy rozumieć jako "realny", w którym dłużnik przy uwzględnieniu okoliczności miejsca i czasu oraz regulacji art. 354 i art. 355 k.c. będzie w stanie dokonać zapłaty. Od obowiązującej w prawie cywilnym zasady, że dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne, nawet jeśli kwestionuje jego istnienie lub wysokość i od tej daty należą mu się, stosownie do art. 481 § 1 k.c. odsetki, przyjmowane jest odstępstwo w sytuacji, kiedy pomiędzy datą wymagalności świadczenia a datą ustalenia jego rozmiaru w postępowaniu sądowym dochodzi do istotnej różnicy jego wysokości.”

W tym miejscu podkreślenia wymaga fakt, że w myśl art. 817 § 1 k.c. „ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku”. W niniejszej sprawie powód zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 24 lipca 2013 r., zatem roszczenie stało się wymagalne w dniu 24 sierpnia 2013 r. i od tego dnia należą się od niego odsetki ustawowe w wysokościach adekwatnych do zmian następujących w przepisach.

Ponadto w związku z rozszerzeniem powództwa przez powoda Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty rozszerzenia, tj. 900,00 zł od dnia doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo, tj. od 14 grudnia 2016 roku.

Rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Powód wygrał sprawę w 100 %, zatem pozwany ma obowiązek zwrócić mu poniesione koszty procesu w całości. Na koszty te składają się zaś: opłata od pozwu w kwocie 215 zł, wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 2.400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i wynagrodzenie biegłego sądowego w kwocie 943,75 zł.

Ponieważ po rozszerzeniu powództwa do kwoty 5.200 zł opłata od pozwu winna wynieść 260 zł (5.200 x 5 %), a powód uiścił jedynie kwotę 215 zł, pozwany jako strona przegrywająca sprawę winien uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie brakującą opłatę od rozszerzonego powództwa w kwocie 45 zł, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.